

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **S. S.** skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.,
K. K. skazanej z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu na posiedzeniu, bez udziału stron,
wniosków obrońców skazanych,
o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie
z dnia 17 kwietnia 2023 r., sygn. akt II AKa 302/22,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie,
z dnia 20 grudnia 2021 r., sygn. akt IV K 280/19,
na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

postanowił:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońcy S. S. i K. K. zawarli w złożonych kasacjach wnioski o wstrzymanie odnośnie do tych skazanych wykonania prawomocnego orzeczenia, do czasu rozpoznania nadzwyczajnych środków zaskarżenia. Wnioski te jednak nie zasługiwały na uwzględnienie. Instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia, określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. Stanowi odstępstwo od ogólnej reguły, wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., wedle której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Prawomocny wyrok jest z założenia traktowany jako prawidłowy, a sam fakt wniesienia kasacji nie daje jeszcze podstaw do odstąpienia od natychmiastowej wykonalności orzeczenia. Sięgnięcie po

przedmiotową instytucję w związku z wniesionymi kasacjami może okazać się słuszne jedynie wówczas, gdy już nawet przy pobieżnej lekturze orzeczenie wskazuje na takie uchybienia, które powodują, że uwzględnienie nadzwyczajnych środków zaskarżenia jawi się jako wysoce prawdopodobne, a wobec osób, co do których orzeczenie jest, lub ma być wykonywane, rysuje się perspektywa wystąpienia takiej sytuacji, w której wykonanie wadliwego orzeczenia prowadziłoby do nieodwracalnie niekorzystnych skutków. Taka sytuacja w niniejszej sprawie w odniesieniu do żadnego ze skazanych nie zachodziła. Rzecz jasna, z oceną złożonych w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosków nie może się wiązać kompleksowa, merytoryczna weryfikacja zasadności podniesionych w kasacjach zarzutów, co będzie miało miejsce dopiero podczas rozpoznania kasacji. Jednak dopuszczalna na obecnym etapie wstępna ich analiza nie dostarczyła podstaw do przyjęcia niewątpliwej wadliwości zaskarżonego wyroku. Nie antycypując więc wyniku postępowania kasacyjnego należało obecnie stwierdzić, że podniesione w obu kasacjach zarzuty, wskazujące na niepoprawność instancyjnej kontroli zaskarżonego wyroku, nie dają obecnie jednoznacznych i widocznych nawet bez pogłębionej analizy podstaw do zastosowania odstępstwa od wykonania orzeczenia. Brak jest zatem zasadniczego celu, jakiemu ma służyć instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia określona w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać można, że podobne stanowisko wyraził prokurator, który w pisemnych odpowiedziach na kasacje zawnioskował wręcz o ich oddalenie jako oczywiście bezzasadnych. Niczego w analizowanej materii nie zmienia wyeksponowana przez obrońcę K.K. sytuacja osobista skazanej, która nie może być wszak analizowana w oderwaniu od określonego powyżej zarysu stanowiska co do zarzutów kasacyjnych. Do dokonywania autonomicznego badania tego rodzaju okoliczności uprawniony jest jedynie organ postępowania wykonawczego. Z instytucji, której rolą jest pogodzenie obowiązku wykonania prawomocnego wyroku ze szczególnymi uwarunkowaniami wynikającymi z sytuacji osobistej skazana już zresztą korzystała (odroczenie wykonania kary).

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił zatem jak w sentencji.

[SOP]

[ał]